Polska Izba Ekologii

20 LAT 1999-2019

Dofinansowano ze środków
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w Katowicach

BEZPIECZEŃSTWO EKOLOGICZNE W AGLOMERACJI

MATERIAŁY POKONFERENCYJNE

Fot. Agata Jasik.

Szanowni Państwo,

Stosownie do zapowiedzi przekazujemy materiały z konferencji „Bezpieczeństwo ekologiczne w aglomeracji", która odbyła się w Katowicach 18 czerwca 2019 roku.

Bezpieczeństwo ekologiczne to termin konstytucyjny. W artykule 74.1 zapisano, że: ***Władza publiczna prowadzi politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.*** To ważny obowiązek prawny i przesłanie szczególnie teraz, kiedy świat znajduje się na granicach katastrofy ekologicznej, a zagrożenia klimatyczne należą do najważniejszych wyzwań cywilizacyjnych.

Inicjatorzy i organizatorzy konferencji: **Polska Izba Ekologii, Komisja Infrastruktury Senatu RP, Górnośląsko-Zagłębiowska Metropolia oraz Wyższa Szkoła Zarządzania Ochroną Pracy za podstawowy jej cel uznali odpowiedź na pytania:** jak ten konstytucyjny obowiązek jest rozumiany i realizowany przez władze publiczne? Jakie działania należy podjąć, aby ten konstytucyjny artykuł był w miarę podobnie rozumiany i wykonywany przez instytucje państwowe, samorządowe oraz przedsiębiorców? Czy i w jakim kierunku potrzebne są zmiany legislacyjne? Jakie są dzisiaj najważniejsze problemy i zagrożenia związane z bezpieczeństwem ekologicznym?

Konferencja nie przyniosła pełnych odpowiedzi na tak postawione pytania. Problemy okazały się zbyt skomplikowane, między innymi ze względu na różne rozumienie bezpieczeństwa ekologicznego, tak w teorii, jak i w praktyce. **Jeden z najważniejszych postulatów konferencji wskazuje więc na konieczność zdefiniowania bezpieczeństwa ekologicznego w polskim systemie prawnym.**

W imieniu Polskiej Izby Ekologii dziękujemy **Radzie Programowej Konferencji** za zdefiniowanie celów konferencji i przygotowanie jej programu.

Dziękujemy jej współorganizatorom, a także patronom i partnerom konferencji.

Dziękujemy referentom. Szczególne podziękowania kierujemy do **dr. hab. Andrzeja Misiołka, prof. WSZOP, Senatora RP, przewodniczącego Senackiej Komisji Infrastruktury**, którego udział w przygotowaniu konferencji był nie do przecenienia. Pan przewodniczący wygłosił również referat wprowadzający i przygotował podsumowanie konferencji.

Dzięki sponsorom była ona bezpłatna dla ponad 120 uczestników: przedstawicieli administracji państwowej, samorządów, przedsiębiorców i organizacji pozarządowych.

Uczestnicy otrzymali materiały konferencyjne oraz specjalny numer czasopisma **„Ekologia"**, poświęcony problemom bezpieczeństwa ekologicznego.

Zgodnie z dotychczasową praktyką materiały pokonferencyjne zostaną przesłane do właściwych ministerstw, urzędów, instytucji oraz uczestników konferencji z nadzieją, że będą pomocne w lepszym wypełnianiu konstytucyjnego obowiązku, skłonią do przemyśleń i ewentualnych nowych rozwiązań prawnych.

To było potrzebne i ważne spotkanie. Zapraszamy do współpracy. Do zobaczenia na kolejnych konferencjach organizowanych przez Polską Izbę Ekologii.

Grzegorz Pasieka
Prezes Zarządu
Polskiej Izby Ekologii

Czesław Śleziak
Przewodniczący Rady
Polskiej Izby Ekologii

Spis treści

1. **Słowo wstępne** 3
Czesław Śleziak, przewodniczący Rady Polskiej Izby Ekologii, Grzegorz Pasieka, prezes Zarządu Polskiej Izby Ekologii

2. **Bezpieczeństwo ekologiczne – jak współcześnie je rozumieć?** 5
dr hab. Andrzej Misiołek, prof. WSZOP, Senator RP, przewodniczący Komisji Infrastruktury Senatu RP

3. **Bezpieczeństwo ekologiczne aglomeracji w perspektywie Urzędu Marszałkowskiego** 6
Maciej Thorz, dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego

4. **Zadania Policji w zapewnieniu bezpieczeństwa ekologicznego** 7
mł. insp. Piotr Trzciński, naczelnik Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą
Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji w Warszawie

5. **Bezpieczeństwo ekologiczne z perspektywy Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii. Inspirować zmiany** 9
Grzegorz Podlewski, wiceprzewodniczący Zarządu Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii

6. **Rola wojewody w zapewnieniu bezpieczeństwa ekologicznego** 11
dr Tadeusz Sadowski, Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach

7. **Bezpieczeństwo ekologiczne aglomeracji w aspekcie działań miasta Katowice, związanych z ochroną powietrza i wód, ochroną przed hałasem oraz gospodarowaniem odpadami komunalnymi i przemysłowymi** 12
Grzegorz Mazurkiewicz, naczelnik Wydziału Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Katowice

8. **Wirtualna rzeczywistość jako dobra praktyka w budowie bezpieczeństwa ekologicznego. Odpady a bezpieczeństwo ekologiczne w mieście** 15
Janusz Franczyk, dyrektor działu BHP, SUEZ Polska

9. **Podsumowanie i wnioski. Kilka refleksji po konferencji** 16
dr hab. Andrzej Misiołek, prof. WSZOP, Senator RP, przewodniczący Komisji Infrastruktury Senatu RP

Konferencja: „Bezpieczeństwo ekologiczne w aglomeracji". Materiały pokonferencyjne.
Wydawca: Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice, tel.: 32 253 51 55, e-mail: pie@pie.pl
Druk: PoligrafiaPlus, ul. Porcelanowa 11 c, 40-246 Katowice, tel. 32 730 32 32
Redaktor prowadzący: Ewelina Sygulska. **Redaktor techniczny:** Katarzyna Kurzyca. **Łamanie i skład:** Piotr Poznański
Nakład: 500 egz. Oddano do druku w sierpniu 2019 r.
Wydawnictwo finansowane ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach.
„Treści zawarte w publikacji nie stanowią oficjalnego stanowiska organów Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach"

Dofinansowano ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach

Bezpieczeństwo ekologiczne – jak współcześnie je rozumieć?

Kategoria bezpieczeństwa ekologicznego wyłoniła się pierwotnie w wyniku zmian statusu suwerenności państwowej i bezpieczeństwa międzynarodowego. Zauważono bowiem, że działania podejmowane przez jedno państwo mogą wywołać negatywne skutki w innym państwie lub państwach na zasadzie „translokowania" efektów przez środowisko.

Kategoria bezpieczeństwa ekologicznego w stosunkach międzynarodowych pojawiła się jako odpowiedź na coraz słabsze regulacyjne zdolności państw wobec problemów o skali i dynamice dotychczas nieznanej. Dało to wyraźny impuls do intensyfikacji działań na rzecz ochrony środowiska (Dobrzańska B., Dobrzański G., Kiełczewski D., *Ochrona środowiska przyrodniczego*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012). W polskim systemie prawnym problematyka dotycząca ochrony środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego, jako jedne z głównych, wpisane zostały do Konstytucji RP. Znajdują się one w artykułach 5 i 74.

Pomimo faktu umieszczenia kategorii bezpieczeństwa ekologicznego w Konstytucji RP, dotychczas nie przedstawiono powszechnie obowiązującej definicji tego pojęcia. Poza Konstytucją kategoria bezpieczeństwa ekologicznego pojawia się w dokumentach:

- II Polityka ekologiczna państwa – dokument przyjęty przez Radę Ministrów w czerwcu 2000 roku i Sejm RP w sierpniu 2001 roku;
- Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016;

foto: http://pl.fotolia.com/

- Polityka ekologiczna państwa 2030 – projekt. Powstał w oparciu o *Strategię na rzecz odpowiedzialnego rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)*. W dokumencie tym, który jest najnowszym opracowaniem, czytamy: *Rolą polityki ekologicznej jest więc zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w odpowiednich strukturach zarządzania państwem na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym oraz takim podziale kompetencji i zadań, który pozwoli na to, aby cele na każdym szczeblu były wyznaczane w oparciu o rozpoznanie potrzeb, zaś środki do ich osiągnięcia były dobierane z uwzględnieniem kryteriów efektywności ekologicznej i ekonomicznej. Kluczowa dla osiągnięcia celów polityki ekologicznej jest dodatkowo dbałość o kulturę współżycia ze środowiskiem na szczeblu samorządowym, zwłaszcza poprzez racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem oraz przyrodę przed nadmierną presją.*

Wykrystalizowało się więc kilka perspektyw, z których pojęcie to jest postrzegane i definiowane. Daje to dużą dowolność interpretacyjną co do przyjmowanych kryteriów, uwzględnianych różnorakich elementów treści oraz sposobów podejść, które są charakterystyczne dla okresów, w jakich definicje były tworzone.

W referacie wskazano i omówiono kilka wybranych, charakterystycznych definicji bezpieczeństwa ekologicznego, obecnych we współczesnej polskiej literaturze naukowej. **Definicje te, należące do dominujących współcześnie nurtów, przedyskutowane zostały w kontekście podstawowych pojęć dotyczących środowiska przyrodniczego, takich jak: ekologia, sozologia, ochrona przyrody i ochrona środowiska.** Bezpieczeństwo ekologiczne ukazane zostało z uwzględnieniem dwojakiego charakteru tej kategorii. Po pierwsze, rozpatrzone zostało jako stan (pewności, spokoju, niezagrożenia, ochrony, zabezpieczenia). Po drugie, rozważone zostało jako dynamiczny proces, zmienny w czasie, odznaczający się niestabilnością, podlegający ewolucji. Podjęta została próba redefinicji bezpieczeństwa ekologicznego, uwzględniająca jego dwojaki charakter.

Bezpieczeństwo ekologiczne traktowane **jako stan** rozumieć można jako taki stan środowiska przyrodniczego i jego zasobów oraz taki stan relacji między antroposferą a biosferą, które pozwalają obecnym i przyszłym pokoleniom na trwanie, przetrwanie, rozwój i doskonalenie. **Zasadniczą kwestią osiągnięcia tego pożądanego stanu (czyli bezpieczeństwa ekologicznego) jest jego postrzeganie przez organizacje międzynarodowe, władze (państwowe, samorządowe), orga-**

nizacje pozarządowe oraz wysoki poziom świadomości ekologicznej społeczeństwa.

Bezpieczeństwo ekologiczne rozumiane **jako proces** jest nieustannym działaniem jednostek, społeczności lokalnych, organizacji pozarządowych, władz samorządowych, państw i władz państwowych oraz organizacji międzynarodowych na rzecz zapewnienia pożądanego stanu środowiska przyrodniczego i relacji człowiek-środowisko oraz przeciwdziałania zagrożeniom. Działania te nakierowane są na odkrywanie, poznawanie i doskonalenie mechanizmów, dzięki którym przyroda i jej zasoby mają dawać możliwości egzystowania i rozwijania się obecnemu i przyszłym pokoleniom.

dr hab. Andrzej Misiołek
prof. WSZOP
Senator RP
przewodniczący Komisji Infrastruktury Senatu RP

Bezpieczeństwo ekologiczne aglomeracji w perspektywie Urzędu Marszałkowskiego

Zgodnie z definicją wynikającą z ustawy Prawo ochrony środowiska AGLOMERACJA to miasto lub kilka miast o wspólnych granicach administracyjnych. Na terenie województwa znajduje się więc wiele aglomeracji, jednakże cele i kierunki działań związane między innymi z bezpieczeństwem ekologicznym, wyznaczane są w wojewódzkich dokumentach strategicznych dla całego województwa.

Podstawowymi dokumentami strategicznymi w zakresie ochrony środowiska są więc między innymi:

- Program ochrony środowiska dla województwa śląskiego do roku 2019 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2024, w którym określone zostały priorytety, cele krótkoterminowe i długoterminowe oraz działania konieczne do podjęcia, cele ich realizacji dotyczące wszystkich komponentów środowiska, to jest: ochrony powietrza, gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, ochrony przyrody, zasobów naturalnych, ochrony gleb, terenów poprzemysłowych i zdegradowanych, ochrony przed hałasem, promieniowania elektromagnetycznego oraz poważnych awarii przemysłowych;
- Program ochrony powietrza dla terenu województwa śląskiego, mający na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji z 2017 roku, zawierający między innymi plan działań krótkoterminowych, czyli schemat postępowania w przypadku wystąpienia przekroczeń poziomu informowania lub poziomu alarmowego zanieczyszczenia powietrza;

foto: http://pl.fotolia.com/

- Program ochrony środowiska przed hałasem dla województwa śląskiego do roku 2018 dla terenów poza aglomeracjami, położonych wzdłuż odcinków dróg o natężeniu ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie i odcinków linii kolejowych o natężeniu ruchu powyżej 30 000 pociągów rocznie, którego celem jest określenie priorytetów działań oraz wskazanie niezbędnych zadań dla ograniczenia poziomu hałasu do wartości dopuszczalnych;
- Plan gospodarki odpadami dla województwa śląskiego na lata 2016-2022, którego głównym założeniem jest kontynuacja budowy nowoczesnego, kompleksowego i regionalnego systemu gospodarki odpadami, pozwalającego w racjonalny sposób zagospodarować wszystkie strumienie wytwarzanych odpadów. Integralną częścią dokumentu jest Plan inwestycyjny, w którym wskazano infrastrukturę w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, niezbędną do osiągnięcia celów określonych w polskim prawie i dyrektywach UE.

Istotnym aktem w zakresie zapewnienia jak najlepszej jakości powietrza w województwie śląskim jest tak zwana uchwała antysmogowa, którą Sejmik Województwa Śląskiego przyjął 7 kwietnia 2017 roku, określając ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Bezpieczeństwo ekologiczne prowadzone jest także poprzez wydawanie różnego rodzaju pozwoleń i zezwoleń z zakresu ochrony środowiska podmiotom korzystającym ze środowiska, na przykład:

- pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- pozwoleń na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi;
- pozwoleń na wytwarzanie odpadów;
- zezwoleń na zbieranie i przetwarzanie odpadów;
- decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, wydawanej z „urzędu", określającej dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem, w odniesieniu do rodzaju terenów, na które oddziałuje zakład.

Szczególnym rodzajem jest pozwolenie zintegrowane. Wymagane jest na prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Instalacje wymagające uzyskania pozwolenia zintegrowanego muszą spełniać wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik (BAT), a w szczególności nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych. Konkluzje BAT, w praktyce urzędu, to najbardziej efektywny oraz zaawansowany poziom rozwoju technologii i metod prowadzenia danej działalności. Wskazują możliwe wykorzystanie poszczególnych technik jako podstawy przy ustalaniu dopuszczalnych wielkości emisji i innych warunków pozwolenia, mających na celu zapobieganie ich powstawaniu, a jeżeli nie jest to możliwe, ograniczeniu emisji i oddziaływania na środowisko jako całość.

Pozwolenia podlegają cofnięciu lub ograniczeniu bez odszkodowania, jeżeli instalacja nie jest należycie eksploatowana, przez co stwarza zagrożenie pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach albo zagrożenie życia lub zdrowia. W tym przypadku decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Maciej Thorz
dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska
Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego

Zadania Policji w zapewnieniu bezpieczeństwa ekologicznego

Bezpieczeństwo ekologiczne na stałe wpisuje się w działania profilaktyczne Policji, mające na celu ograniczenie popełniania przestępstw i wykroczeń, a także wszelkich zachowań kryminogennych, związanych przede wszystkim z ochroną środowiska naturalnego.

Organy Policji współpracują w tym zakresie z innymi podmiotami, między innymi z Inspekcją Ochrony Środowiska, Strażą Graniczną, Inspekcją Transportu Drogowego, a także w ramach międzynarodowej współpracy z organami ścigania krajów Unii Europejskiej. Inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw oraz przeciwdziałanie zjawiskom kryminogennym wykonywane jest na wielu płaszczyznach Policji uprawnionej do współdziałania w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi.

Posiadając legitymację do ścigania przestępstw wymierzonych w dobro chronione, jakim jest równowaga w środowisku naturalnym, Policja wykonuje czynności operacyjno-rozpoznawcze, których efekty urzeczywistniają się w postępowaniach karnych przeciwko sprawcom przestępstw. Rola organu procesowego, jakim jest Policja, w prowadzonych śledztwach nie kończy się na ustaleniu sprawców przestępstw wymierzonych w środowisko naturalne, ale

skupia się na działaniach prewencyjnych skierowanych na niedopuszczenie do powstania szkody w środowisku.

Obok działań wykrywczych, typowych do rozpoznania zjawiska tej patologii, Biuro Kryminalne Komendy Głównej Policji bierze udział w przygotowaniach działań przeprowadzanych przez Urząd Europolu, Interpolu przy wsparciu innych unijnych agencji ukierunkowanych na zaangażowanie państw w przeciwdziałanie przestępczości środowiskowej. Dotychczas przeprowadzono kilkanaście operacji międzynarodowych z udziałem polskich organów ścigania, między innymi Policji i innych służb, a także przy współudziale instytucji administracji państwowej, zajmujących się szeroko rozumianą ochroną środowiska.

Do najważniejszych przejawów wykonywania zadań Policji w płaszczyźnie bezpieczeństwa ekologicznego zalicza się działalność zwalczania przestępstw w obszarze nielegalnego składowania odpadów oraz nielegalnego transgranicznego przemieszczania odpadów. W ostatnim okresie zauważalnie wzrosła liczba ujawnionych przestępstw związanych z gospodarowaniem odpadami na różnym poziomie, to jest ich odbioru, segregacji, recyklingu oraz ich składowania. W 2018 roku w Polsce w wyniku działań Policji i organów upoważnionych do kontroli ujawniono wiele przypadków nielegalnego składowania odpadów lub składowania ich niezgodnie z obowiązującymi przepisami i posiadanymi zezwoleniami. W ostatnim okresie zwiększono działania wszystkich organów kontrolnych, ukierunkowane na ujawnienie powyższych przypadków. W tym czasie odnotowano wzrostową tendencję pożarów punktów składowania odpadów komunalnych i miejsc magazynowania, które stały się wyjątkowo uciążliwe społecznie.

Wiele z nich dotyczy firm działających nielegalnie, którym wcześniej odebrano zezwolenie na składowanie odpadów. W sytuacji pożaru odpadów uznanych jako niebezpieczne – jak na przykład przepracowane oleje, substancje żrące – stwarzające zagrożenie życia i zdrowia człowieka, ale także zagrożenie zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym otaczającego rejonu, rola i zadania Policji w zwalczaniu tych przestępstw nabierają wyjątkowego znaczenia.

Dlatego też, dostrzegając skalę zagrożenia takimi przestępstwami, które nacechowane są wysoką szkodowością społeczną, Komenda Główna Policji wprowadza szereg rozwiązań organizacyjno-technicznych, mających na celu poprawę skuteczności wykrywania przestępstw i wczesnego reagowania na usiłowanie ich popełnienia. W tym celu powołano w Komendach Wojewódzkich Policji koordynatorów, którzy współpracują z terenowymi komórkami organizacyjnymi Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska oraz innymi instytucjami zaangażowanymi w ściganie tego typu przestępstw.

W roku 2018 i na początku 2019 roku odnotowano wzrost skuteczności w zwalczaniu przestępstw przeciwko środowisku naturalnemu. Przyczyną polepszenia wykrywalności przestępstw jest coraz lepsza współpraca organów ścigania i instytucji współpracujących. W dużej mierze przyczyniło się do tego organizowanie przez GIOŚ szeregu szkoleń dla funkcjonariuszy Policji, a także wyznaczenie przez Komendę Główną Policji konkretnych zadań i taktyki pracy pionu kryminalnego, jak również ukierunkowanie funkcjonariuszy wydziałów do zwalczania przestępczości gospodarczej i korupcji na aspekty rozpoznania czynów karalnych związanych z nielegalnym składowaniem odpadów, naruszeniem przepisów związanych z uzyskaniem koncesji na składowanie, magazynowanie i utylizację odpadów, jak również z przestępstwami polegającymi na fałszowaniu dokumentacji, próbami przekupstw urzędniczych oraz szeroko rozumianą patologią naruszeń prawidłowego obrotu gospodarczego związanego z prowadzeniem gospodarki odpadami.

Obok typowej dla Policji walki z przestępstwami z obszaru bezpieczeństwa ekologicznego nastawiono się na działania profilaktyczne polegające między innymi na informowaniu społeczeństwa o zagrożeniach związanych z nielegalnym składowaniem odpadów i wskazywaniem pozytywnych aspektów w społecznym reagowaniu na zauważone nieprawidłowości. W powyższą medialną politykę wpisuje się opracowanie komunikatów przez rzeczników prasowych do ogólnokrajowych i lokalnych mediów w zakresie kreowania świadomości społeczeństwa o zagrożeniu związanym z nielegalnym składowaniem odpadów oraz o konieczności współpracy społeczeństwa z organami ścigania w celu jak najszybszego wykrywania przestępstw popełnianych przeciwko środowisku naturalnemu, to jest naturalnej przestrzeni życia każdego z nas. Ponadto ważnym elementem działań profilaktycznych jest konieczność prowadzenia wspólnie z urzędami marszałkowskimi, urzędami wojewódzkimi oraz lokalnymi samorządami kampanii społecznych pod hasłem *Obywatel źródłem wiedzy na temat zagrożeń związanych z nielegalnym składowaniem odpadów i zapobieganiem degradacji środowiska naturalnego.*

Istotnym narzędziem o zasięgu lokalnym, wykorzystującym społeczne informowanie o skali i rodzaju zagrożeń, między innymi naruszeń dotyczących środowiska naturalnego, jest Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, wskazująca potencjalne miejsce zagrożeń przestępczością, jak również obrazująca poziom subiektywnego odczucia mieszkańców związanego z patologią przestępczości, między innymi poczucia bezpieczeństwa ekologicznego mieszkańców.

Wykonując zobowiązania Polski odnośnie Konwencji Waszyngtońskiej, Policja zwalcza także patologie powodowania zniszczeń

w świecie zwierzęcym i roślinnym. Do głównych przypadków ujawnienia przestępstw w tym obszarze należą próby przemytu zwierząt objętych ochroną gatunkową. Działania te są tym bardziej istotne ze względu na wzrastający poziom podróżowania ludzi, co niesie za sobą ryzyko wprowadzania na rynek komercyjny okazów zagrożonych wyginięciem lub części zwierząt, które uznane są za atrakcyjne ze względu na swoje właściwości na przykład lecznicze. Policja współpracuje w tym zakresie z Krajową Administracją Skarbową i Ministerstwem Środowiska między innymi poprzez prowadzenie współpracy międzynarodowej i uczestnictwo w operacjach międzynarodowych pod auspicjami Interpolu oraz organizacji międzynarodowych powstałych w celu ochrony gatunków zagrożonych.

mł. insp. Piotr Trzciński
naczelnik Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą
Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji w Warszawie

Bezpieczeństwo ekologiczne z perspektywy Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii. Inspirować zmiany

Łączyć i inspirować to główne cele, jakie stawia przed sobą Górnośląsko-Zagłębiowska Metropolia od początku swojego istnienia. W artykule znajdą Państwo kilka przykładów działań, jakie podjęliśmy w obszarze budowania naszego bezpieczeństwa ekologicznego.

Metropolia bez plastiku. Ograniczenie i docelowe zaprzestanie używania plastikowych talerzyków, kubków, sztućców i napojów w plastikowych butelkach, zachęcanie do picia wody z kranu, wykorzystywanie do celów promocyjnych gadżetów wykonanych z materiałów, które po-

foto: http://pl.fotolia.com/

chodzą z recyklingu lub w przyszłości będą mogły stać się surowcem wtórnym. To tylko kilka zaleceń, które od 31 maja 2019 roku obowiązują pracowników urzędu Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii. Kolejnym krokiem, jaki podejmie Metropolia, będą działania edukacyjne dla mieszkańców.

Solidarni w walce z niską emisją. W 2019 roku Górnośląsko-Zagłębiowska Metropolia podjęła działania w celu wsparcia inwestycji zmierzających do redukcji niskiej emisji. W ramach „Metropolitalnego Funduszu Solidarności" (program powołany, aby wyrównywać różnice w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego gmin tworzących GZM oraz dla integracji działań) GZM w 2019 roku przeznaczy 40 mln zł na dofinansowanie podejmowanych przez gminy przedsięwzięć związanych z redukują niskiej emisji. Zagadnienie to rozumiemy bardzo szeroko – chodzi nie tylko o termomodernizację budynków, ale także inwestycje w rozwój ekologicznego transportu, czyli na przykład rozbudowę ścieżek rowerowych.

Rowery ważnym elementem transportu intermodalnego. Do pokonania odcinka pięciu kilometrów – biorąc pod uwagę podróż od drzwi do drzwi – nie ma szybszego środka transportu niż rower. Jest on równorzędnym środkiem transportu – takim samym jak samochód czy autobus. To myśl przewodnia metropolitalnej polityki rowerowej, według której jednoślady mają służyć nie tyle rekreacji, co skutecznemu przemieszczaniu się pomiędzy domem, pracą czy szkołą.

Dzięki dokumentowi „Standardy i wytyczne kształtowania infrastruktury rowerowej" nowe drogi rowerowe w Metropolii będą powstawać według ujednoliconych i wspólnych zasad, podobnie jak towarzysząca im infrastruktura. Opracowane „Studium tras rowerowych" przedstawia założenia stworzenia spójnej sieci tras rowerowych, która będzie służyła codziennej komunikacji pomiędzy miastami i gminami Metropolii. **Na początku kwietnia 2019 roku zintegrowane zostały systemy wypożyczalni rowerów miejskich, których operatorem w miastach Metropolii jest firma Nextbike.** Wcześniej regulaminy wypożyczalni rowerów miejskich nie pozwalały, aby pojazd wypożyczony ze stacji w jednym mieście można było zwrócić na stację w innym, na przykład sąsiednim mieście. Dzięki podpisanej umowie stało się to możliwe – koszty relokacji rowerów ponosi Metropolia. **System obejmuje aktualnie ponad 1400 rowerów standardowych w siedmiu miastach: Katowicach, Zabrzu, Sosnowcu, Tychach, Chorzowie, Siemianowicach Śląskich i Gliwicach.** Celem Metropolii jest natomiast stworzenie największego w Europie systemu wypożyczalni elektrycznych rowerów miejskich.

Polityka rowerowa jest dla nas bardzo istotnym zagadnieniem, jednak zmiany nawyków mobilności chcemy zacząć od siebie. Jeszcze w tym roku pierwsze z 230 rowerów elektrycznych trafią do urzędników, policjantów i strażników miejskich na obszarze GZM.

Drony nad Metropolią. Niebawem ma być gotowy dokument, który wskaże rekomendacje dla samorządów chcących wykorzystać drony (Bezzałogowe Statki Powietrzne – BSP) dla pomiaru niskiej emisji. Rekomendacje mogą odpowiadać na pytania – między innymi – w jakie czujniki powinny być wyposażone drony do pomiarów, jakie wymagania technologiczne powinny spełniać albo ile osób musi brać udział w tego typu testach. Z rekomendacji będzie można najprawdopodobniej korzystać już w sezonie grzewczym 2019/2020. Prace nad wspomnianym dokumentem prowadzone są w ramach programu „DroneLAB – Środowisko". **BSP umożliwiają szybką i skuteczną analizę dużego obszaru, ułatwiają wytypowanie osiedli i domów stanowiących poważne zagrożenie dla jakości powietrza.** Jednocześnie pomagają identyfikować problemy ubóstwa energetycznego i zaplanować skuteczne interwencje. Przeprowadzenie diagnozy wskazuje kluczowe obszary (domy) odpowiedzialne za zwiększoną emisję zanieczyszczeń powietrza na danym obszarze, zaś władze lokalne na podstawie zdobytej wiedzy mogą zaproponować skuteczne interwencje (dofinansowanie wymiany pieca czy termomodernizację).

Komunikacyjna rewolucja w Metropolii. Zamierzeniem Metropolii jest przywrócenie znaczenia transportu szynowego na swoim obszarze. Nie ma bowiem bardziej ekologicznego i – przy odpowiednio rozbudowanej infrastrukturze – szybszego środka transportu od pociągów. Kolej ma być kręgosłupem transportu publicznego w Metropolii, a komunikacja miejska – autobusy, tramwaje, trolejbusy – jego uzupełnieniem. **Już teraz GZM dofinansowuje kilkanaście dodatkowych połączeń kolejowych, które są wynikiem zawartego w październiku 2018 roku porozumienia z Województwem Śląskim i Kolejami Śląskimi (wartość 1,2 mln złotych).** Pod koniec czerwca 2019 roku został uruchomiony Metrobilet, czyli wspólna oferta komunikacji miejskiej ZTM i Kolei Śląskich. Umożliwia ona pasażerom korzystać z różnych środków transportu – autobusu, tramwajów, trolejbusów i pociągów KŚ – na terenie Metropolii.

W styczniu 2019 roku zaprezentowano koncepcję kolei metropolitalnej. Zawiera ona cztery warianty rozwoju kolei – od podstawowego do najbardziej rozbudowanego, którego koszt został oszacowany na ponad 16 mld zł. Realizacja całego projektu jest przewidziana na co najmniej 10 lat.

Grzegorz Podlewski
wiceprzewodniczący Zarządu
Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii

Rola wojewody w zapewnieniu bezpieczeństwa ekologicznego

Synteza:

Bezpieczeństwo ekologiczne obok gospodarczego, ekonomicznego, obywatelskiego, społecznego czy militarnego jest zaliczane do składowych bezpieczeństwa narodowego, które definiować można jako najważniejszą wartość, potrzebę narodową oraz priorytetowy cel działania państwa, jednostek i grup społecznych, gwarantujący byt, jego ochronę i rozwój.

Województwo śląskie, jedno z najmniejszych terytorialnie w kraju, ale ze względu na największe uprzemysłowienie, dużą gęstość zaludnienia i wysoki poziom urbanizacji zalicza się do regionów o największej antropopresji. Region ten charakteryzuje się występowaniem różnorodnych surowców mineralnych (głównie węgla kamiennego), co spowodowało rozwój przemysłu wydobywczego, ale również metalurgicznego, energetycznego i wielu innych gałęzi. Jednocześnie towarzyszył temu mocny rozwój infrastruktury drogowej, usługowej, naukowej i zaplecza kulturowego.

Skutkiem tak dużego uprzemysłowienia i urbanizacji regionu jest znaczny poziom zagrożeń środowiskowych, między innymi zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego. Województwo śląskie należy do regionów o największej w kraju emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych ze źródeł przemysłowych oraz indywidualnych (tzw. niska emisja). **Ponadto skutkiem największego w kraju uprzemysłowienia jest największa ilość terenów poprzemysłowych o znacznym stopniu degradacji, których rewitalizacja stanowi jeden z najtrudniejszych problemów środowiskowych, ekonomicznych i społecznych regionu.**

Termin „bezpieczeństwo ekologiczne" normatywnie zapisany jest w Konstytucji RP z roku 1997, przy czym nie jest już w żadnym innym akcie prawnym jednoznacznie zdefiniowany i doprecyzowany, co skutkuje z jednej strony silnymi konstytucyjnymi podstawami, a z drugiej swobodą w praktycznej interpretacji.

Bezpieczeństwo ekologiczne może być rozpatrywane z różnych perspektyw, co przyczynia się do występowania jego wielu definicji, uwzględniając różne perspektywy definiowania – możemy je ogólnie określić jako proces tworzenia warunków do trwałej koegzystencji społeczeństw w biosferze, w szczególności poprzez przeciwdziałanie i ograniczanie negatywnych skutków zdarzeń nadzwyczajnych, skutków niedoborów zasobów oraz wynikających stąd napięć i konfliktów, ich wykorzystywania przemysłowego oraz przeciwdziałaniu i ograniczaniu przemieszczania zanieczyszczeń i ich kumulacji w ekosystemie.

Niezbędnym elementem umożliwiającym zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego jest sprawny system monitoringu, wczesnego ostrzegania i koordynacji działań. Mając na względzie w szczególności zdarzenia nadzwyczajne, takie jak katastrofy naturalne i antropogeniczne, w tym działania terrorystyczne oraz przeciwdziałanie i ograniczenie negatywnych skutków wytwarzania i przemieszczania zanieczyszczeń przemysłowych i komunalnych oraz ich kumulacji w środowisku, wchodzimy tu w zakres kompleksowych działań tak zwanej obrony cywilnej i zarządzania kryzysowego.

System reagowania kryzysowego w Polsce oparty jest o Krajowy plan zarządzania kryzysowego z roku 2012, w którym ujęto wszystkie fazy zarządzania kryzysowego – planowanie, przygotowanie, reagowanie i odbudowę. System ten oparty jest na ścisłej współpracy wielu służb, przenika on przez wszystkie szczeble administracji i łączy różne służby ratownicze, jego krytycznym czynnikiem jest koordynacja i przepływ informacji.

Organem koordynującym na poziomie regionów jest przedstawiciel administracji rządowej – wojewoda wraz z zespołem zarządzania kryzysowego, natomiast na niższych szczeblach przedstawiciel władz samorządowych (starosta, wójt, burmistrz) wraz z powołanymi zespołami reagowania kryzysowego.

Wojewoda jako zwierzchnik administracji rządowej poprzez Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego (WCZK) nadzoruje i kieruje na terenie województwa działaniami służb sobie podległych, w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia, a także zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa i utrzymania porządku publicznego, zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków na zasadach określonych w ustawach. Służby podlegające wojewodzie to: straż pożarna, policja, wydzielone siły wojskowe, nadzór budowlany, nadzór sanitarny, inspekcja ochrony środowiska, nadzór weterynaryjny.

Szczególną służbą w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego środowiska jest Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ). Do jego ustawowych obowiązków należy nadzór i zapobieganie oraz informowanie organów państwowych, samorządowych oraz społeczeństwa o potencjalnych zagrożeniach środowiskowych w kontekście zanieczyszczeń powietrza, gleby i wody oraz innych niebezpiecznych czynników, uwzględniając ryzyka zagrożenia zdrowia i życia mieszkańców województwa.

W zakresie zagrożeń jakością powietrza na terenie województwa WIOŚ w Katowicach w latach 2016-2018 przekazał do Wojewódzkiego Centrum Zarządzania Kryzysowego: 750 powiadomień o braku przekroczeń lub o przekroczeniach poziomów dopuszczalnych w powietrzu; 8 powiadomień o ryzyku wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego dla ozonu; 75 powiadomień o ryzyku wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego dla PM10; 15 powiadomień o wystąpieniu przekroczenia poziomu alarmowego dla PM10.

Ogółem w okresie lat 2016-2018 do WCZK zostało przekazanych 849 powiadomień, jednocześnie WIOŚ przekazywał ww. komunikaty do wiadomości Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego, WSSE w Katowicach oraz zamieszczał je na swojej stronie internetowej.

Wnioski:

- wojewoda, jako zwierzchnik administracji rządowej, kieruje i koordynuje nią w sytuacji kryzysowej, zapewnia warunki do jej skutecznego działania oraz ponosi odpowiedzialność za jej rezultaty;
- główną przyczyną złej jakości powietrza na terenie województwa śląskiego w latach 2016-2018 była w głównej mierze tzw. niska emisja z indywidualnego ogrzewania budynków mieszkalnych w okresie grzewczym, co skutkowało 849 powiadomieniami WCZK o ryzyku przekroczeń niebezpiecznych dla zdrowia poziomów stężeń;
- poprawa stanu środowiska województwa śląskiego powinna nastąpić wskutek modernizacji i unowocześniania jego infrastruktury przemysłowej, urbanistycznej i drogowej oraz poprzez ścisłe przestrzeganie norm prawnych i wymagań ochronnych środowiska.

dr Tadeusz Sadowski
Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach

Bezpieczeństwo ekologiczne aglomeracji w aspekcie działań miasta Katowice, związanych z ochroną powietrza i wód, ochroną przed hałasem oraz gospodarowaniem odpadami komunalnymi i przemysłowymi

Drogowskazem polityki miasta Katowice, dążącej do realizacji bezpieczeństwa ekologicznego, jest efektywne zarządzanie środowiskiem, czyli zapewniające trwałe zaspokojenie potrzeb mieszkańców przy równoczesnym nieuszczuplaniu zasobów oraz poprawie stanu poszczególnych elementów środowiska.

Cele i kierunki działania w powyższej sferze miasto realizuje, wykorzystując narzędzia takie jak Program ochrony środowiska dla miasta Katowice oraz powiązane z nim dokumenty strategiczne i programy, to jest między innymi: Plan gospodarki niskoemisyjnej dla miasta Katowice, Program ochrony przed hałasem dla miasta Katowice, Lokalny program rewitalizacji miasta Katowice na lata 2016-2022, Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe miasta Katowice, Plan zarządzania kryzysowego miasta Katowice.

Priorytetowym (na dzień dzisiejszy) zadaniem jest walka ze smogiem, którą miasto realizuje poprzez działania krótko- i długoterminowe.

Działania krótkoterminowe to działania doraźne związane z Planem działań krótkoterminowych dla miasta Katowice w przypadku wystąpienia nadmiernej imisji szkodliwych substancji w powietrzu (PDK), który w zależności od stanu jakości powietrza wprowadza odpowiednie poziomy PDK na terenie miasta oraz obliguje jednostki podległe do podejmowania przypisanych do poziomów działań informacyjnych i operacyjnych. Celem działań informacyjnych jest powiadomienie jak największej liczby mieszkańców o stanie jakości powietrza. Z kolei celem działań operacyjnych jest chwilowe zmniejszenie emisji.

Działania długoterminowe (zmierzające do stałego obniżenia poziomu zanieczyszczeń) to zbiór działań polegających na tworzeniu programów wsparcia, inwestycjach w budynkach użyteczności publicznej i w komunalny zasób mieszkaniowy oraz prowadzenie monitoringu działań i akcje edukacyjne.

Do najważniejszych działań miasta należą:

- dotacje do niskoemisyjnych źródeł ciepła – w latach 2011-2018 wymieniono 3730 źródeł ciepła przy dofinansowaniu w wysokości prawie 26,83 mln zł oraz zamontowano 807 instalacji wykorzystujących OZE przy dofinansowaniu wynoszącym ponad 4,34 mln zł;

- monitoring jakości powietrza „AWAIR" – w ramach międzynarodowego projektu o nazwie „AWAIR" miasto Katowice otrzymało dofinansowanie zadania z programu „Interreg Europa Centralna" i zrealizowało zadanie inwestycyjne polegające na montażu w wybranych lokalizacjach (żłobki, przedszkola, domy dziecka, domy pomocy społecznej) czujników zanieczyszczeń powietrza oraz multimedialną prezentację wyników na utworzonej platformie internetowej i w poszczególnych lokalizacjach jednostek (127 czujników powietrza i 154 ekrany multimedialne). **Jest to największa w kraju liczba czujników, które stanowią własność miasta (0,77 czujnika na km²)**. Koszt realizacji całego projektu to ponad 290 tys. euro;
- powstanie wyspecjalizowanego Biura Zarządzania Energią w strukturze Urzędu Miasta Katowice;
- utworzenie Miejskiego Centrum Energii w strukturze Urzędu Miasta Katowice;
- zakup niskoemisyjnego taboru – w latach 2015-2020 zakup 135 autobusów (w tym 20 z napędem elektrycznym) za 200 mln zł dla Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej w Katowicach;
- termomodernizacja budynków, które stanowią jego własność;
- system zarządzania energią (zakup i wdrożenie Systemu zarządzania energią i środowiskiem w mieście Katowice, tzw. system „księgowości energetycznej");
- system monitoringu nośników energii i wody;
- edukacja ekologiczna (imprezy ekologiczne dla mieszkańców: „Dni Energii Miasta Katowice" oraz „Leśny Piknik Rodzinny – EKOODPOWIEDZIALNIE", spotkania z mieszkańcami „Jak Ekoodpowiedzialnie ogrzać mieszkanie?" oraz liczne konkursy edukacyjne).

Ponadto, wraz z Głównym Instytutem Górnictwa i innymi partnerami, miasto realizuje międzynarodowy projekt „MOLOC". Jednym z celów działań w tym projekcie jest opracowanie modelowego systemu oceny i monitorowania przedsięwzięć związanych z wdrażaniem *PGN* oraz opracowanie procedur optymalnego wdrożenia na terenie miasta Katowice zadania związanego z systemem monitoringu i eksploatacji budynków.

Przedstawiciele miasta Katowice biorą aktywny udział w kształtowaniu centralnej i lokalnej polityki energetycznej oraz ekologicznej. Prezydent miasta jest członkiem *Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego*. Przedstawiciele miasta Katowice uczestniczą w spotkaniach *Komisji ds. Lokalnej Polityki Energetycznej* oraz *Komisji Ekologii* działającej przy Śląskim Związku Gmin i Powiatów oraz *Komisji ds. Ochrony Krajobrazu i Środowiska* przy Unii Metropolii Polskich z ramienia Związku Subregionu Centralnego.

Do zdiagnozowanych przez miasto komponentów środowiska wymagających działań długoterminowych należy także ochrona wód i ochrona przed hałasem oraz prowadzenie zrównoważonej gospodarki odpadami.

Głównym celem w zakresie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód powierzchniowych i podziemnych miasta Katowice jest poprawa jakości wód powierzchniowych i ograniczenie zanieczyszczenia wód podziemnych. W związku z powyższym miasto realizuje projekt uporządkowania gospodarki ściekowej poprzez budowę, przebudowę i modernizację sieci kanalizacyjnych, przebudowę oczyszczalni ścieków. Jego realizacja przyczynia się do poprawy stanu środowiska naturalnego (odnowa populacji biologicznych) poprzez zredukowanie ilości zanieczyszczeń odprowadzanych wraz ze ściekami do wód i ziemi oraz poprawy jakości wód.

Na powyższe ma również wpływ prowadzone przez miasto porządkowanie stanu prawnego miejskiej infrastruktury odprowadzającej wody opadowe do cieków wodnych i rowów zlokalizowanych na terenie miasta, jak i wyposażenie jej w specjalistyczne urządzenia eliminujące zanieczyszczenie środowiska naturalnego. W ramach zrównoważonego zarządzania wodami w obszarze miasta przeprowadzono inwentaryzację zbiorników wodnych i rowów, która stanowi bazę dowodową do określenia potencjału pełnienia określonych funkcji, jak i zdefiniowania wyzwań dla gospodarki wodnej w obszarze zarządzania tymi obiektami.

Opracowana w 2018 roku *Mapa akustyczna miasta Katowice* przedstawia klimat akustyczny miasta w sposób globalny oraz stanowi podstawowe źródło danych do aktualizacji Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Katowice. Efektem opracowanych w wersji cyfrowej strategicznych map akustycznych oraz mapy konfliktów akustycznych jest szczegółowa informacja dotycząca lokalizacji terenów, na których zostały przekroczone poziomy dopuszczalne oraz liczby mieszkańców narażonych na ponadnormatywny hałas pochodzący od różnych źródeł.

Podstawowe kierunki i zakresy przedsięwzięć niezbędnych do przywrócenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenie miasta Katowice obejmują kilka podstawowych działań:

- stosowanie w planowaniu przestrzennym zasad strefowania (w odniesieniu do terenów niezagospodarowanych);
- wypieranie funkcji mieszkaniowej z budynków położonych przy pasach drogowych na rzecz usług, w przypadku ograniczonych możliwości technicznych i organizacyjnych redukcji hałasu;
- naprawę/wymianę nawierzchni jezdni i torowisk;
- stosowanie cichych nawierzchni drogowych;
- uspokajanie ruchu drogowego;
- budowę tras alternatywnych, zwłaszcza dla ruchu tranzytowego;
- budowę ekranów akustycznych przy drogach głównych;

- edukację ekologiczną prowadzącą do zwiększania świadomości mieszkańców w zakresie ochrony przed hałasem, zmieniającą zachowania kierowców i kształtującą proekologiczne postawy ogółu ludności.

Od wprowadzenia z dniem 1 lipca 2013 roku Systemu gospodarowania odpadami komunalnymi miasto przejęło obowiązek odbioru i gospodarowania odpadami komunalnymi od mieszkańców Katowic. System rozwija się w granicach obowiązującego prawa, na bieżąco wprowadzane są też wszelkie zmiany prawne dokonane na poziomie krajowym.

Priorytetowym zadaniem gminy jest obecnie osiągnięcie ustawowo określonych poziomów recyklingu. Od 2013 roku w Katowicach spełniane są wszystkie wymagane poziomy – w 2018 roku poziom recyklingu przygotowania do ponownego użycia papieru, metalu, tworzyw sztucznych i szkła wyniósł 41 proc. (o 11 proc. więcej niż wartość wymagana).

Miasto Katowice prowadzi ciągłe działania mające na celu podnoszenie świadomości ekologicznej mieszkańców w zakresie postępowania z odpadami komunalnymi, co przynosi wymierne skutki w postaci wzrastającego od 2013 roku poziomu selektywnej zbiórki odpadów oraz coraz większych ilości odpadów oddawanych do Gminnych Punktów Zbierania Odpadów. Istniejący od zawsze problem nielegalnego pozbywania się odpadów wskazuje także na pewne zmiany w strukturze tych odpadów z komunalnych na odpady pochodzące z małych przedsiębiorstw i firm. Na chwilę obecną oczekujemy na nowelizację zapisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, która może wprowadzić kilka istotnych z punktu widzenia uszczelnienia systemu zmian (między innymi określenie wysokości stawki za nieprowadzenie selektywnej zbiórki na nieruchomości jako dwukrotności stawki bazowej). Wprowadzając zmiany w prawie, należałoby także zwrócić uwagę na odformalizowanie postępowań związanych ze ściągalnością opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, a szczególnie w zakresie kontroli mieszkańców.

Miasto Katowice podejmuje działania związane z przeciwdziałaniem zagrożeniom spowodowanym zdeponowaniem odpadów. Urząd Miasta Katowice wraz ze Strażą Miejską już od wielu lat prowadzą stałą współpracę dotyczącą usuwania zaniedbań porządkowych z przestrzeni publicznej. Od II kwartału 2018 roku prowadzone są również kontrole z udziałem: Straży Pożarnej, Straży Miejskiej, Miejskiej Komendy Policji oraz Wydziału Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Katowice, dotyczące dzikich wysypisk oraz podmiotów, które posiadają zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów.

Od 17 kwietnia 2018 roku została uruchomiona platforma NaprawmyTo.pl, za pośrednictwem której mieszkańcy mogą zgłaszać problemy zauważone w przestrzeni publicznej, między innymi „dzikie" wysypiska. Podstawową funkcją serwisu jest możliwość zaznaczenia problemu na mapie, opisania go oraz automatycznego poinformowania o takim zgłoszeniu instytucji odpowiedzialnych za rozwiązanie problemu. Ponadto Straż Miejska, jak i Urząd Miasta Katowice prowadzą współpracę w powyższym zakresie z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Katowicach.

Straż Miejska i Urząd Miasta Katowice reagują na każdą interwencję dotyczącą niewłaściwego stanu porządkowego danej nieruchomości, wzywając na podstawie Ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. 2017 poz. 1289 ze zm.) oraz Uchwały nr XLVII/871/17 Rady Miasta Katowice z dnia 21 września 2017 roku w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Katowice do usunięcia odpadów. Ponadto podejmowane są stosowne działania przewidziane w art. 26 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 roku, tj. prowadzenie postępowań nakazujących posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania lub magazynowania.

W celu zapobiegania nieprawidłowego postępowania z odpadami znowelizowano przepisy ustawy o odpadach w zakresie:

- kontroli spełnienia wymagań w zakresie ochrony środowiska co do miejsc gospodarowania odpadami przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska i komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej oraz podmiotów ubiegających się o zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów;
- skrócenia możliwego okresu magazynowania odpadów;
- określenia maksymalnej masy odpadów, jaka może być magazynowana;
- wprowadzenia obowiązku w zakresie prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsc magazynowania lub składowania odpadów (monitoring);
- wprowadzenia konieczności ustanawiania zabezpieczeń roszczeń przez posiadaczy odpadów posiadających zezwolenia odpadowe.

Wprowadzone restrykcyjne przepisy pozwolą na wyeliminowanie nieprawidłowości w niewłaściwym gospodarowaniu odpadami oraz pozwolą na większą kontrolę podmiotów prowadzących przedmiotową działalność.

Grzegorz Mazurkiewicz
naczelnik Wydziału Kształtowania Środowiska
Urzędu Miasta Katowice

Wirtualna rzeczywistość jako dobra praktyka w budowie bezpieczeństwa ekologicznego. Odpady a bezpieczeństwo ekologiczne w mieście

Odbiór odpadów komunalnych w coraz bardziej zurbanizowanych aglomeracjach staje się wyzwaniem dla odbierających, mieszkańców, ale również dla gmin. Najczęściej poruszane są kwestie kosztów, logistyki i osiąganych poziomów recyklingu.

Nie można jednak zapominać o bezpieczeństwie, które powinno znaleźć się wśród priorytetów każdego Ratusza. Bezpieczeństwo ekologiczne gwarantują terminowe odbiory, które pozwalają zapobiegać katastrofom ekologicznym związanym z odpadami, jak często przywoływany przykład strajku operatorów w Neapolu. Jednak równie ważne są kwestie BHP związane z obsługą miast i wsi przez tysiące śmieciarek, które prawie każdego dnia poruszają się po ulicach i osiedlach.

Co najmniej kilka lub kilkanaście osób ginie co roku pod kołami śmieciarek, głównie na osiedlach mieszkaniowych. Kierowcy ciężkich pojazdów często muszą być prawdziwymi wirtuozami kierownicy, aby w wąskich ulicach zastawionych parkującymi samochodami umiejętnie podjechać pod altany z odpadami i równocześnie zbyt długo nie blokować przejazdu. Wielokrotnie zmuszeni są do cofania pojazdów, co z kolei zagraża pieszym poruszającym się w obszarze pracy śmieciarki, zwłaszcza dzieciom lub osobom starszym.

Operatorzy są zobowiązani w terminie i we właściwy sposób odebrać odpady zgodnie z umową podpisaną z gminą. Niestety, często z braku wiedzy i zrozumienia tematu ze strony zamawiającego najważniejszym parametrem dla gminy jest cena. Aby zdobyć kontrakt, firmy starają się przedstawić najniższą cenę, nie patrząc na przepisy prawa czy koszty ponoszone na kwestie BHP. Przykładem może być praca ładowacza, który zgodnie z polskim prawem nie może przemieszczać się, stojąc na stopniu komór załadunkowych (choć taki widok jest często spotykany na ulicach naszych miast), więc albo musi przemieszczać się pieszo, robiąc kilkanaście kilometrów dziennie, albo kilkaset razy wejść i wyjść z kabiny pojazdu. By ograniczyć koszty, trasy przejazdów nie uwzględniają tych faktów i pracownicy, aby wykonać swoją pracę w terminie i zdążyć na czas zebrać odpady z ustalonych w umowie miejsc, zmuszeni są łamać przepisy.

Urzędnicy gmin odpowiedzialni za gospodarkę odpadami powinni mieć również wiedzę o usytuowaniu miejsc odbioru odpadów i zdawać sobie sprawę, że umieszczanie pojemników 1110 l w podziemnych garażach bez wind towarowych uniemożliwia zgodnie z prawem wyciąganie ich przez pracowników. Spadki tras transportu pojemników przekraczają określone przez prawo maksymalne wartości (niedopuszczalne jest ręczne przemieszczanie ładunków po pochyłościach ponad 8 proc.!). Czasami trasa przemieszczania pojemników przekracza 200 m, czego przepisy również zabraniają. Mimo wszystko pracownicy zmuszani są do łamania prawa, aby nie stracić kontraktu i co za tym idzie pracy, narażając się na urazy układu kostno-szkieletowego lub poważne wypadki.

Z kolei mieszkańcy, oprócz wymienionych zagrożeń związanych z ruchem pojazdów w mieście, mają dodatkowy kłopot ze zmieniającymi się przepisami i nowymi obowiązkami dotyczącymi segregacji odpadów z podziałem na różne frakcje. Powoduje to frustracje i zniechęcenie do segregacji. Tu pojawia się problem gminy, ponieważ zebrany odpad nie spełnia wymagań stawianych dla poszczególnych frakcji w punkcie odbioru. Obecnie kolejne już gminy wprowadzają w życie zasady oznaczania źle segregowanych odpadów specjalną naklejką. **To kolejny krok na drodze do dobrze prowadzonego systemu odbioru odpadów.** Tylko w ten sposób miasta będą w stanie zapewnić swoim mieszkańcom bezpieczne, czyste i przyjazne środowisko.

Znając główne wyzwania obszaru bezpieczeństwa ekologicznego w zakresie odbioru odpadów, można zauważyć, że w każdym z nich podstawowym elementem szukania rozwiązań jest edukacja. Edukacja kierowców i ładowaczy o właściwych zachowaniach na naszych osiedlach. Edukacja mieszkańców o segregacji. Edukacja urzędników obejmująca umiejętności szacowania efektywnych, ale i bezpiecznych wymogów dla operatorów.

Zgodnie z teorią nauczania – wizualne lub słowne przekazy mogą maksymalnie nauczyć ludzi w 50 proc., choć średnia to 30 proc. Tylko wykonanie danej czynności przez osobę podnosi te zdolności do 80 proc, a kilkukrotne powtórzenie daje gwarancję utrwalenia dobrych nawyków.

SUEZ Polska proponuje rozwiązanie, które może zrewolucjonizować system szkoleń. Zasady bezpiecznego zachowania na

terenie naszych zakładów można teraz przećwiczyć w wirtualnej rzeczywistości (*Virtual Reality*) za pomocą gogli i padów. Program *Wirtualna rzeczywistość, prawdziwe bezpieczeństwo* wprowadza w cyfrowy świat codziennych zagrożeń podczas gospodarowania odpadami. Każdy z kierowców i ładowaczy, poruszając się w wirtualnej rzeczywistości, musi wykonać sekwencję czynności w odpowiedniej kolejności, ponieważ inaczej program nie pozwoli na realizację zadania. W zależności od popełnionego błędu pracownik może wirtualnie potrącić pieszego lub swojego kolegę, spowodować wypadek samochodowy lub nie odebrać odpadów z zaplanowanych miejsc.

W przyszłości możliwe będzie zastosowanie tej technologii również do szkoleń dla mieszkańców, aby właściwie segregowali odpady oraz dla urzędników, którzy będą mogli na własne oczy zobaczyć codzienność pracowników firm odbierających odpady w miastach. Zastosowanie wirtualnej rzeczywistości daje więc nieograniczone możliwości edukacji i weryfikacji nabytych umiejętności „na żywo", eliminując jednocześnie możliwość popełnienia tragicznych w skutkach błędów.

Codzienność miast szybko się zmienia. **Niestety, często nie są to zmiany poprawiające sytuację naszego środowiska.** Produkujemy coraz więcej odpadów, zwiększa się liczba samochodów na ulicach, nasze zasoby wodne się kurczą. Jednak po drugiej stronie przyspieszenia rozwoju pojawiają się coraz łatwiej dostępne technologie, które mogą wspomagać nas w codziennych wyzwaniach związanych z poprawą nie tylko bezpieczeństwa w aglomeracjach, ale i jakości życia ich mieszkańców.

Janusz Franczyk
dyrektor działu BHP, SUEZ Polska

Podsumowanie i wnioski. Kilka refleksji po konferencji

Konferencja „Bezpieczeństwo ekologiczne w aglomeracji", która odbyła się w Katowicach 18 czerwca 2019 roku, zgromadziła ponad 120 uczestników: przedstawicieli samorządu terytorialnego, administracji rządowej, świata nauki, przedsiębiorców, organizacji pozarządowych.

Organizatorem konferencji była Polska Izba Ekologii przy współpracy Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii, Wyższej Szkoły Zarządzania Ochroną Pracy oraz Komisji Infrastruktury Senatu RP. Patronat honorowy nad konferencją objęli **Wojewoda Śląski, Marszałek Województwa Śląskiego, Prezydent Katowic oraz Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach.**

Konferencję, która podzielona była na dwa panele, otworzył **Czesław Śleziak**, przewodniczący Rady PIE, wskazując w swym wystąpieniu na współcześnie rosnące znaczenie bezpieczeństwa ekologicznego dla mieszkańców aglomeracji. Zjawisko to uzasadnia konieczność głębszej refleksji nad bezpieczeństwem ekologicznym i jego realizacją przez organy państwa, samorządu terytorialnego i właściwych służb. Prof. dr hab. inż. **Bohdan Mochnacki**, JM Rektor Wyższej Szkoły Zarządzania Ochroną Pracy, współotwierając konferencję, wskazał – między innymi – na znaczenie, jakie przywiązuje się do kształcenia studentów WSZOP w obszarach ekologii, ochrony środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

W pierwszym panelu przedstawione zostały trzy referaty. Piszący te słowa **Andrzej Misiołek** wygłosił referat pt. „Bezpieczeństwo ekologiczne – jak współcześnie je rozumieć?". Skoncentrował się na rozumieniu kategorii bezpieczeństwa ekologicznego, która pojawia się w Konstytucji RP i niektórych strategicznych dokumentach państwa, jednak nie posiada prawnej definicji. Wskazał na różne konteksty definiowania bezpieczeństwa ekologicznego i konsekwencje, jakie to rodzi dla funkcjonowania tego pojęcia w różnych obszarach życia społecznego.

Kolejne wystąpienie „Bezpieczeństwo ekologiczne aglomeracji w perspektywie Urzędu Marszałkowskiego" zaprezentowane zostało przez dr. **Macieja Thorza**, dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego. Wymienił i krótko scharakteryzował podstawowe, wojewódzkie dokumenty strategiczne w zakresie ochrony środowiska oraz tak zwaną „antysmogową uchwałę" Sejmiku Województwa Śląskiego. Zwrócił również uwagę na znaczenie pozwoleń i zezwoleń wydawanych przez marszałka województwa w kontekście bezpieczeństwa ekologicznego.

„Zadania Policji w zapewnieniu bezpieczeństwa ekologicznego" przedstawił mł. insp. **Piotr Trzciński**, naczelnik Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji w Warszawie. Opisał działania i czynności Policji

służące ściganiu przestępstw wymierzonych w równowagę w środowisku naturalnym, które jest dobrem chronionym. Działania zagrażające bezpieczeństwu ekologicznemu mają coraz częściej charakter międzynarodowy i tu Policja ściśle współpracuje z Europolem, Interpolem oraz innymi unijnymi agencjami, które walczą z przestępczością środowiskową. Prowadzone są też działania profilaktyczne polegające na informowaniu społeczeństwa o zagrożeniach związanych z przestępczością środowiskową. Policja zauważa w ostatnich latach nasilanie się przestępstw związanych z gospodarowaniem odpadami w zakresie ich odbioru, segregowania, zagospodarowania, recyklingu, składowania i transgranicznego przemieszczania.

Drugi panel konferencji otworzył referat „Bezpieczeństwo ekologiczne z perspektywy Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii", zaprezentowany przez **Grzegorza Podlewskiego**, wiceprzewodniczącego Zarządu Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii. Omówione tu zostały działania Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii, których celem jest wspieranie inwestycji zmierzających do poprawy jakości powietrza poprzez ograniczanie niskiej emisji. Działania te to – między innymi – rozwój infrastruktury rowerowej, zintegrowany metropolitalny system roweru miejskiego, BST w służbie środowiska – „DroneLab Środowisko" czy też przygotowywanie koncepcji kolei metropolitalnej. Kolej ta to nie tylko wygodny i szybki środek transportu, ale także znaczny czynnik poprawy jakości powietrza.

„Rolę wojewody w zapewnieniu bezpieczeństwa ekologicznego" przedstawił dr **Tadeusz Sadowski**, doradca Wojewody Śląskiego, były Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska. Wskazał na zagrożenia środowiskowe w województwie oraz omówił elementy umożliwiające zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego, takie jak system monitoringu, wczesne ostrzeganie, koordynacja działań, system reagowania kryzysowego. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego to podstawowe narzędzia wojewody służące do zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego. Ponadto celowi temu służą podległe wojewodzie służby: Państwowa Straż Pożarna, Policja, nadzór budowlany, nadzór sanitarny, nadzór weterynaryjny.

Grzegorz Mazurkiewicz, naczelnik Wydziału Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Katowice mówił o bezpieczeństwie ekologicznym aglomeracji w perspektywie miasta Katowice. Przedstawił podstawowe działania miasta na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego, takie jak: dotowanie niskoemisyjnych źródeł ciepła, monitoring jakości powietrza, utworzenie Biura Zarządzania Energią oraz Miejskiego Centrum Energii, termomodernizacja budynków miejskich, zakup niskoemisyjnego taboru komunikacji miejskiej, prowadzenie edukacji ekologicznej. Wskazał też na długoterminowe działania miasta w obszarach ochrony wód, ochrony przed hałasem i zrównoważonej gospodarki odpadami.

Ostatni referat „Wirtualna rzeczywistość jako dobra praktyka w budowie bezpieczeństwa ekologicznego" zaprezentował na kon-

foto: http://pl.fotolia.com/

ferencji **Janusz Franczyk**, dyrektor działu BHP firmy SUEZ Polska. Główne tezy swojego wystąpienia oparł o zagadnienia związane z gospodarowaniem odpadami komunalnymi w miastach. Wskazał na rolę i znaczenie szkoleń pracowników firm odbierających odpady komunalne w miastach dla zapewnienia w tym obszarze bezpieczeństwa ekologicznego. Firma SUEZ opracowała nowy, rewolucyjny system szkoleń opartych o współczesne technologie cyfrowe, zawarty w programie „Wirtualna rzeczywistość, prawdziwe bezpieczeństwo".

Każdy z zaprezentowanych referatów niósł ładunek informacji i wiedzy dotyczącej działań związanych z ochroną i kształtowaniem środowiska. Poszczególni prelegenci przedstawiali poczynania związane z ochroną środowiska oraz działalnością proekologiczną instytucji, które reprezentowali. Uwzględniali zakres zadań, jaki w tym obszarze nakładają na te instytucje przepisy prawa i poniekąd „sprawozdawali" poczynania z tej działalności. W tym sensie przedstawione referaty nasycone były interesującymi informacjami o podejmowanych działaniach, ich efektach oraz planach i zamierzeniach na przyszłość.

Spoglądając całościowo na intelektualny ładunek całej sesji, nasuwa się refleksja, że kategoria bezpieczeństwa ekologicznego, która stanowiła centralny punkt konferencji, jest utożsamiana przez większość prelegentów z ochroną środowiska oraz działaniami proekologicznymi. Są one oczywiście niezbędne dla utrzymywania środowiska przyrodniczego w należytym stanie oraz zapewnienia obywatelom właściwych warunków do funkcjonowania w tym środowisku. Jednak nie są tożsame z realizacją bezpieczeństwa ekologicznego. **Bezpieczeństwo ekologiczne jest bowiem kategorią o szerszym zakresie niż ekologia, sozologia, ochrona środowiska, polityka ekologiczna państwa czy działania proekologiczne, co – między innymi – starałem się pokazać w prezentowanym przeze mnie referacie.** Nasuwa się tu zatem konkluzja, że bezpieczeństwo ekologiczne jest różnie rozumiane przez instytucje państwowe i samorządowe oraz przedsiębiorców, których przedstawiciele brali aktywny udział w konferencji.

Taki stan rzeczy nie jest korzystny. Szczególnie biorąc pod uwagę, iż kategoria bezpieczeństwa ekologicznego jest osadzona w Konstytucji. Wynika on najprawdopodobniej z faktu, że bezpieczeństwo ekologiczne nie posiada definicji w polskim systemie prawnym, a liczne próby jego definiowania są prowadzone na gruncie rozważań naukowych. Warto tu podkreślić, że przedstawiciele różnych dyscyplin naukowych niejednolicie rozumieją i definiują to pojęcie, co dodatkowo komplikuje jego pojmowanie przez osoby odpowiedzialne za realizację bezpieczeństwa ekologicznego w różnych instytucjach i innych podmiotach.

W sposób jasny nasuwa się zatem wniosek, że konieczne jest zdefiniowanie bezpieczeństwa ekologicznego w polskim systemie prawnym. Definicja ta mogłaby znaleźć się w ustawie Prawo ochrony środowiska, która w dziale drugim zawiera już definicje kilkudziesięciu pojęć. Podmiotem, który powinien przygotować nowelizację ustawy w tym zakresie, jest Rada Ministrów, co wynika z konieczności zaangażowania w pracę co najmniej kilku resortów. Zdefiniowanie prawne bezpieczeństwa ekologicznego spowoduje określenie zadań i odpowiedzialności wielu instytucji oraz podmiotów, które ten rodzaj bezpieczeństwa są obowiązane realizować i zapewnić.

Inną refleksją, jaka nasuwa się po konferencji, jest wskazanie przez niemal wszystkich prelegentów głównego problemu i jednocześnie czynnika zagrażającego bezpieczeństwu ekologicznemu, jakim są odpady i postępowanie z nimi. Przedstawiciele wszystkich obecnych na sesji instytucji i innych podmiotów zwracali uwagę, że aktualnie jednym z najbardziej palących problemów związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego jest nieprawidłowe postępowanie z odpadami przez wiele firm zajmujących się gospodarką odpadami oraz działania przestępcze w tym zakresie.

Warto tu jednak podkreślić fakt, że nasilające się niekorzystne zjawiska w tym obszarze są obecnie zauważane i rozwiązywane zarówno przez rząd, jak i parlament. Najnowszy raport „Przeciwdziałanie szarej strefie w Polsce 2018/19" – przygotowany przez Global Compact Network Poland – powstał w wyniku porozumienia z Ministerstwem Finansów i Krajową Administracją Skarbową. Jako jeden z czterech najważniejszych problemów (obok branży paliwowej, hazardowej oraz urządzeń elektrycznych i elektronicznych) wskazuje gospodarkę odpadami i cały szereg nieprawidłowości, jakie ją otaczają czy wręcz w nią wrosły. **Oprócz postawionej tam diagnozy zaproponowane zostały działania zmierzające do zdecydowanej i szybkiej poprawy istniejącego stanu.** Przykładem tych działań jest uchwalenie 4 lipca tego roku przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, której celem jest – między innymi – wzmocnienie kontroli gmin nad systemem gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym nadzór nad firmami odbierającymi odpady komunalne oraz wprowadzenie sankcji za składanie nieprawdziwych oświadczeń przez firmy odbierające odpady komunalne.

dr hab. Andrzej Misiołek
prof. WSZOP
Senator RP
przewodniczący Komisji Infrastruktury Senatu RP

ORGANIZATOR

Polska Izba Ekologii

20 LAT 1999-2019

WSPÓŁORGANIZATORZY

Senacka Komisja Infrastruktury

Górnośląsko-Zagłębiowska Metropolia

wszop

PARTNER

suez

PATRONATY HONOROWE

WOJEWODA ŚLĄSKI

Województwo Śląskie

Honorowy patronat
Marszałka Województwa Śląskiego
Jakuba Chełstowskiego

Patronat Honorowy Prezydenta Miasta Katowice

Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach

PATRONATY MEDIALNE

TVP 3 KATOWICE

POLSKIE RADIO KATOWICE

DZIENNIK ZACHODNI www.dziennikzachodni.pl

Stowarzyszenie Polski Ruch Czystszej Produkcji www.cp.org.pl

CZYSTSZA PRODUKCJA CLEANER PRODUCTION ECO-ZARZĄDZANIE ECO-MANAGEMENT

naszemiasto.

Przegląd

Ekologia

TERAZ ŚRODOWISKO Aktualności i praca w ochronie środowiska

Fakty MAGAZYN GOSPODARCZY

AURA

ŚRODOWISKO ekologia, gospodarka, finanse, samorządy, edukacja

EUROPERSPEKTYWY www.europerspektywy.eu

EKO PRAKTYCZNI.PL

Śląskie.

Polska Izba Ekologii

20 LAT 1999-2019

SYSTEM
ZBIERANIA, TRANSPORTU, ODZYSKU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Od 2014 r. działamy zgodnie z Porozumieniami zawartymi z Marszałkiem Województwa Śląskiego w trybie art. 25 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, które dotyczą utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku, w tym recyklingu lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych oraz z opakowań po środkach niebezpiecznych.

W zakresie odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, obowiązek realizujemy poprzez dokumenty DPR, wystawiane na rzecz Przedsiębiorcy Wprowadzającego.

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!

Kontakt w sprawie przystąpienia do Porozumień PIE:
e-mail: recykling@pie.pl
www.pie.pl/porozumienia-pie

Polska Izba Ekologii
40-009 Katowice, ul. Warszawska 3
tel. +48 / 32 253 51 55, tel. kom. 501 052 979
e-mail: pie@pie.pl
www.pie.pl, www.facebook.com/PolskaIzbaEkologii/